

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῶν χειρόγραφα δημοσιεύονται ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστειλλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διά τὸ ἐσωτερικόν Δρ. 8
Διά τὸ ἐξωτερικόν . . φρ. χρυσᾶ 8

Τιμὴ φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομητὰ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «**ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤῶΝ ΚΥΡΙΩΝ**» καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Βιλιμπέρ καὶ Μπίκ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὀδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10 — 12. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ὠραιότες βασιλεύει, ἀλλ' ἡ πολυτέλεια κυβερνᾷ. — Ἡ γυνὴ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τραγωδίᾳ (ὑπὸ κ. Σαπφῶς καὶ Λεοντιάδος). — Περὶ τὴν Πύκα, ποίημα (ὑπὸ κ. Μαρτίνας Μπέτσου). — Μαργαρίτα Βαλουά (ὑπὸ κ. Εἰρήνης Λαχανά). — Ἡ δημοδιδάσκαλος Σκοπέλου στραγγαλισμένη. — Αἰκατερίνα ἡ Β' καὶ αἱ Ἀμαζόνες τῆς (ὑπὸ κ. Ἐλπίδος Μασκώφ). — Ποικίλα ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ. — Τί δὲν πρέπει νὰ κάμωμεν. — Ἐβδομαδιαῖο δελτίον. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλή. — Συναγῆ. — Εἰφυλλίς.

Ἡ ὠραιότες βασιλεύσα

ΚΑΙ Ἡ πολυτέλεια κυβερνᾷ

Αἱ ὠραῖαι βασιλεύουν, ἀλλ' αἱ πολυτελεῖς καὶ φιλάρεσκοι κυβερνοῦσιν. Εἶναι ἀπίστευτον καὶ ἐν τούτοις ἀληθές, ὅτι ἐν ῥάκῳ ἐλαφρόν, ἀεροειδές, διαφανές, ἡρμοσμένον μετὰ ποιᾶς τινος χάριτος καὶ τέχνης μεταβάλλει καθ' ὀλοκλήριαν τὴν θέσιν τῆς γυναικός. Εἶναι ἀσχημος, σὰς λέγουσιν, ἀλλ' ἐνδύεται μετὰ τήσῃ χάριτος, φέρει πάντοτε τὸσον ὠραία καὶ πολυτελῆ φορέματα, ὥστε δὲν δύναται τις νὰ μὴ τὴν θαυμάζῃ.

Τὰ ἐλαφρὰ λοιπὸν ἐκεῖνα ῥάκη ἔχουσι μεγάλην βαρῦτητα ἐπὶ τῆς πλάστιγγος τῆς ἐκτιμῆσεως τῆς γυναικός. Πόσα δὲ δράματα, πόσα συγκινήσεις προηγοῦνται πάντοτε τῆς ἀποκτήσεως ἐσθῆτος ἢ κοσμημάτων πολυτελοῦς. Ποσάκις τὸ κατηραμένον ἐκεῖνο ῥάκος καθίσταται ὁ ἀληθὴς τάφος τῆς τιμῆς τῆς γυναικός καὶ τῆς οἰκογενειακῆς αὐτῆς εὐτυχίας. Ἀλλ' εἶναι ἄρα δίκαιον νὰ ἀποδίδωμεν πᾶσαν τὴν περι τούτου μομφὴν εἰς τὰς γυναῖκας καὶ μόνας. Ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ ἀτελοῦσι τὸν κοινωνικὸν ἄνθρωπον. Διατί δὲ πᾶσα παρεκτροπὴ προκύπτουσα ἐκ τῶς ἐσφαλμένων κοινωνικῶν συνθηκῶν, εἰς αὐτοὺς ὑποβάλλονται ἀποδίδονται πάντοτε πρὸς τὴν γυναικα;

Ἡ γυνὴ ἐνδουμένη πολυτελῶς, τί ἄλλο πράττει, ἢ ὅ,τι ἡ κοινωνία ἀπαιτεῖ παρ' αὐτῆς. «Φύγε, γούνα μου, ἔλεγεν ὁ Ναστραδὴν Χώτζας πρὸς τὴν χρυσοπάρουρον μηλωτὴν του, ὅτε παρευρεθείς εἰς γεῦμα ἄνευ αὐτῆς ἐτοποθετήθη εἰς τὸ ἄκρον τῆς τραπέζης, ἐπικνελθὼν δὲ οἰκαδὲ καὶ περιβληθείς

αὐτὴν, περιζήτητος παρὰ πάντων ἐγένετο καὶ τὴν πρώτην ἔλαθε θέσιν εἰς τὴν πλουσίαν ἐκείνην τράπεζαν.

Εἶναι σοφὴ ἄρα ἡ παροιμία «τὸ ἐνδύμα κάμνει τὸν δεσπότην» ἢν αἱ γυναῖκες καὶ πρὸ πάντων αἱ ὑπὸ τῆς φύσεως ἀδικηθεῖσαι μετὰ μεγάλης προθυμίας οἰκειοποιούνται. Καὶ ἄληθές ἡ γυνὴ ἐν τῇ πολυτελείᾳ εὐρίσκει πολλάκις στήριγμα. Ὡς ἡ καλλονὴ διευκολύνει τὴν θέσιν αὐτῆς, ἀπαρᾶλλάκτως καὶ ἡ πλουσία ἐνδυμασίᾳ χρησιμεύει αὐτῇ ὡς διαβατήριον. Πρὸς τὴν πολυτελῶς καὶ καλλαισθητικῶς ἐνδεδυμένην Κυρίαν αἱ πλουσιώτεροι αἰθουταί ἀνοίγονται, οἱ ὑπηρεταὶ πρὸ αὐτῆς εὐτεδᾶτως ὑποκλίνονται, οἱ πάντες καὶ τὰ πάντα προσμεριδιῶσιν. Οἱ Κύριοι ἔχουσι πάντοτε πρόχειρον φιλοφρόνησιν δι' αὐτὴν, ἀρέσκονται δὲ οὗτοι νὰ εὐρίσκωνται εἰς συνάφειαν μᾶλλον μετὰ τριγᾶπτων, ὀλοτηρικῶν καὶ βελούδων, ἢ μετὰ βαμβάκερον καὶ μαλλίνων ὑφασμάτων. Τὸ ἐλαφρὸν ἄρωμα τῶν ἰων ἡδύνει μᾶλλον τὴν πνοὴν αὐτῶν ἢ τὸ τοῦ καθαροῦ ὕδατος. Ἡ γυνὴ ὅθεν γνωρίζουσα τὰς ἀδυναμίας τῆς κοινωνίας ἐπιδίδεται εἰς τὴν πολυτέλειαν, ἵνα δι' αὐτῆς τοῦλάχιστον ἐπισύρῃ καὶ προσελκύτῃ τὴν προσοχὴν τῆς κοινωνίας.

Διατί ἔμως ἐρωτᾶτε ἡ γυνὴ ἐπιδίδεται εἰς τὴν πολυτέλειαν μᾶλλον ἢ ὁ ἀνὴρ. Διότι ἡ γυνὴ ὡς ἐκ τῆς ἀμαθίας καὶ παρημελημένης συνεχῶς ὑγιούς αὐτῆς μορφώσεως δι' οὐδενὸς ἄλλου τρόπου ἐπίστανται καὶ προτελεῖ τὴν προσοχὴν τῶν πολλῶν, ὅταν διὰ τῆς πολυτελείας καὶ κομψοπροπέας. Παρατηρήμενον δὲ καὶ γνωστὸν τυγχάνει ὅτι, ὅσον γυνὴ τις εἶναι ἀνεπτυγμένη, ὅσον πλουσία τὰς γνώσεις καὶ τὰ αἰσθηματὰ τυγχάνει αὐτὴ τότεν ἀπείριστο; καὶ ἀφελὴς ἢ περιβολὴ αὐτῆς.

Μὴ μεμφοσθε λοιπὸν τὰς γυναῖκας διὰ τὴν ἐπιπόλαιον αὐτῶν πρὸς τὴν πολυτέλειαν κλίβιν, ἀλλὰ μέμφοθητε μᾶλλον τοὺς κοινωνικοὺς νόμους, οὓς ὑμεῖς αὐτοὶ ἐθεσπίσατε καὶ ὧν ἔρωμαι, μεθ' ὅλας τὰς διαμαρτυρήσεις σας, καθ' ἑκάστην γίνεσθε. Δώσατε ἄλλην διεύθυνσιν εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ ἀνατροφὴν τῆς γυναικός καὶ θὰ εἶδτε αὐτὴν πρώτην ἀποσυρομένην τοῦ βραχίου τῆς πολυτελείας, ἐν ἣ ἡ κακὴ καὶ ἐπί-

πλαστος ανατροπή φέρει αυτήν. Εάν η γυνή άρξεται θύο-
σα προς την Αθηνάν, θέλει άναντιρρήτως στρέψει τὰ νώτα
πρός τε την Αφροδίτην και τὰς άκολούθους της.

Ημεεις δέ, Κυρία, ήτις μειδιάτε άναγινώσκουσα τὰς γραμ-
μάς ταύτας, μή λησμονήτε ότι εάν ή πολυτελεία κυβερνά ως
προείπομεν, — και κυβερνά άφου δι' αυτής μεταβάλλονται
ιδέαι και αίσθήματα, και νόμοι ήθικοί και κοινωνικοί άνα-
πρέπονται — μή λησμονήτε ότι ως άσωτος και αίσχρά κυ-
βερνήσις άφίνει αυτή όπισθεν αυτής φοβερά έλλείμματα,
συνεπαγομένη ως επί τό πολύ τον όλευθρον και την καταστρο-
φήν. Όπως δέ ή βασιλεία της καλλονής είναι πρόσκαιρος και
ματαιά, ούτω και ή της πολυτελείας μικρόβιος και καταστρε-
πτική. Αύτη σύρει πάντοτε όπισθεν του θριαμβευτικού άρ-
τός της τό φάσμα της καταστροφής, της όδύνης, έστ' ότε δέ
και της άτιμίας. Το κομψοπρεπές τουτο άρμα είναι εύθραυ-
στον, εν τη όρμη δέ του δρόμου κατασυντρίβεται. Η κατα-
στροφή δέ ή όδύνη και ή άτιμία μένουσιν άχώριστοι τής εν
τῷ άρματι εκείνω φερομένης σύντροφου.

Μή περιορίζετε λοιπόν τό ευγενές πνευμά σας τό υπό του
Θεου προωρισμένον διά πολλῶ ύψηλοτέρας λειτουργείας εις
την άπλην ένασχόλησιν της ένδυμασίας και πολυτελείας. Μή
κλέπτιτε τὰς ώρας, άς ώφείλετε νά μεταχειρισθήτε εις άνά-
πτυξιν και μόρφωσιν αυτού, ίνα ίκανοποιητήτε τὰς της πο-
λυτελείας αξιώσεις, εάν θέλητε νά αποκτήσητε την άληθή
έκεινην πολυτέλειαν της ψυχής και του πνεύματος, την έξα-
σπραλιζούσαν εύτυχίαν, χάριν και γοητείαν διαρκή και άνε-
ξάλειπτον.

Η ΓΥΝΗ

ΕΝ ΤΗ ΑΡΧΑΙΑΙ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ

(Συνέχεια ίδε προηγούμενον φύλλον).

Η Μήδεια λ. χ. όδύρεται, όλοφύρεται, γράοδεις έκφωνεί
στόνους, βλέπουσα άπολλυμένους τούς μόχθους, τούς πόνους,
τὰς άλγηδόνας, άς υπέστη έκθρεψαμένη τὰ τέκνα της, άπερ
ήλπικε μόνον νά γηροτροφήσωσιν αυτήν και άποθανούσαν νά
θάψωσιν έπιμελώς και έπιζήλωσ μεταξυ των ανθρώπων· ούδέν
πλέον εκ της άνατροφής, ήν παρέσχεν αυτοίς λέγει· διότι ή
άτυχής εκείνη μήτηρ ούδέν ή έλάχιστα στοιχειά μορφώσεως
και άναπτύξεως έσωτερικής έδωρήσατο εις τὰ πολύκλαυστα
ένεινα θύματα της κατά του άπίστου άνδρός μανιώδους πα-
ραροάς της.

Διά την έλλειψιν δέ ταύτην της μητρικής ένεργείας και
διά τον σωματικόν όργανισμόν της γυναικός, λεπτότερον όντα
και άθθενέστερον του άνδρικού, και διά την πνευματικήν
άπαιδεύσιν, εις ήν είχον καταδεδικασμένην την γυναίκα, οί
άλλως τοσοούτον πεπαιδευμένοι εκείνοι ήμῶν πρόγονοι, ύπο-
δεεστερά πολύ του άνδρός καθίστατο ή γυνή υπό την συζυ-
γικήν στέγγ· και ήθικῶς δέ ταπεινότερα· και δὴ εν μοίρα
μάλλον δούλου, ή συνεταίρου και συγκοινωνου τῷ άνδρι και
συναντιλήπτορος είλικρινούς και άγαπητου. Αύτη δέ ή δου-
λική και υπόζυγος κατάστασις εξ άπαντος την άνειλικρίνειαν
και δυσπιστίαν προς άλλήλους επέφερε, εξ ού πολλά τὰ κακά

και δυσάρεστα εν τῷ πραγματικῷ συζυγικῷ βίῳ βεβαίως συ-
νέβαινον, έκτραγωδούμενα υπό του ποιητου υπό την μορφήν
άρχαιων μύθων.

Καθόσον μαλιστα αυτοί εκ του ύπ' όψει κόσμου συμβαι-
νόντων όρμώμενοι συνελάμβανον ιδέας ήθικὰς ή και πολιτι-
κάς και ένέδυσον ταύτας διά των μάλιστα καταπλησσοσύων
την φαντασίαν των θεατῶν μυθολογικῶν ή ήρωϊκῶν υποθέ-
σεων, εν αίς είχον την έλευθερίαν νά παριστανωσι τὰ πρόσωπα
όσον ήν δυνατόν αυτοίς καταπληκτικά και φοβερά και τερα-
τώδη πολλάκις.

Επί τούτοις ή νεαρά κόρη εις τον συζυγικόν βίον ήγετο
πάντη άμόρφωτος τον νουν και την καρδίαν άθωοτάτην και
μετά της φυσικής μόνον αυτής άφελείας και άπλότητος, ως
δηλοῦται εν τῷ διαλόγῳ του Σωκράτους προς τό καλόν Ι-
σχόμαχον, όστις μετά καυχήτεως άνομολογεί τουτο, και του
οικιακού δ' αυτών ούδ' όπωςούν έμπειρος. Ωστε ό άνηρ άνε-
λάμβανεν ούτωσί θέσιν παιδαγωγού προς αυτήν, ή μάλλον
διδασκάλου, οίοι ήσαν πρό των εντων καθ' ήμας οί τὰ γραμ-
ματα τούς παιδας διδάσκοντες, και έτι ύπάρχουσι τοιοῦτοι.
Και δὴ και ό κύριος εκείνος σοδαρός και σύνσφρος παιδαγω-
γός ώφειλε διά της υπερόχου δυνάμεώς του, της τε σωματι-
κῆς και πνευματικῆς νά διαπλάσῃ την άπλαστον εκείνην,
άγαθην άλλως και άπόνηρον κόρην, ήτις βέβαια ώσει άπόλυ-
τον αυτής άρχοντα προσεκύνει και έτρεμεν αυτόν.

Αυτός δέ βέβαια ώφειλεν αν ήτο όπωςούν ευπαιδευτος και
μεμορφωμένος νά ύψώσῃ αυτήν μέχρις έαυτου, και ούτω νά
την άφοσιώσῃ προς έαυτον διά ζωηράς συζυγικῆς πίστεως και
άγάπης αξιολόγου. Και ει μεν ήδύνατο και κατώρθου τουτο,
είχε κάλλιστα τό πρᾶγμα· και την ζώνη αυτής ή άριστη
έκεινη σύζυγος ύπερ αυτού, ως άλλη Αλκίηστις καθιέρου. Ότι
δμως ό αριθμός τοιοούτων γυναικῶν ήν όλίγιστος, φαίνεται εκ
των ευκρίθμων παραδειγμάτων, άπερ ή ιστορία, ως αίώνια
εν αυτή φαεινά μετέωρα, αναγράφει επί τον έρίζοντα της
κλασσικῆς εκείνης ήμῶν αρχαιότητος. Ένω καθ' ήμας και επί
των πατέρων ήμῶν έχει χορείαν όλην νά αναγράψῃ συζύγων
και μητέρων διαπρεψασῶν και διαπρεπουσῶν επί τιμιότητι
και σωφροσύνη και συζυγική και μητρική άμα και κοινωνική
πάση άρετῇ.

ΣΑΠΦΟ ΛΕΟΝΤΙΑΣ.

ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΠΥΝΚΑ

Εις την θείαν Πύνην βλέπω την σκιάν του Περικλέους·
Που ώμίλει θάρρος χύτων
Εις τὰ στήθη τῶν Ελλήνων
Αόγους έκφωνῶν ύψίστους, μελιρρῦτους και γεναίους.
Πύνη, αίώνια θά είσαι τῶν νιῶν σου στερνημένη
Χωρίς ρήτορας πῶς μένεις ;
Που εἶν' ό μέγας Δημοσθένης
Θλίψις τώρα αίώνια και έρήμωσι σοι μένει.
Ιδετε τον Παρθενῶνα πῶς την κεγαλήν ύψόνει
Την λευκήν του ως χιόνα
Την δέ δόξαν εις αίώνα
Όσοι κι' αν διελθουν χρόνοι, πάντοτε θά πανερόνη.

Νά κι' ό βράχος όπου ήτο δεσμευμένη ή σοφία

Με εύλάβειαν σταθήτε

Τ' άγιον χῶμα άσπασθήτε

Ένας ήτο ό Σωκράτης, όπως ή θεότης μία.

Ελληνες όταν περάτε, δὲν τὰ βλέπετε με πόνον ;

δὲν σᾶς κυριεύει σέβας ;

Αίμα έχετ' εις τὰς φλέβας

Τῶν ενδόξων μας έκείνων και μεγάλων μας προγόνων ;

Στήσαι' εις την Πύνην θρόνον, δότε του Σωκράτους μνήμα.

Τόσοι έρχοντ' αν τὰ ξένα

Εἶναι παρημελημένα

Αίσχος εἶν' εις την Ελλάδα και εις την σκιάν των κριμα.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΜΠΕΤΣΟΥ

ΕΝ ΒΛΕΜΜΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΒΑΛΟΥΑ

Μετ' ευαρεσκείας πάντοτε άνοίγει τις τὰς σελίδας της
ιστορίας, εν αίς άπαντᾶ τό όνομα γυναικῶν, οῶν ή Μαργα-
ρίτα Βαλουά.

Αύτη, αληθῶς, υπήρξε μία των έξοχωτάτων ήγεμονίδων
της Γαλλίας, διακρίθεισα δι' όλως γυναικείας άρετάς και
γυναικείας χάριτας και όφειλουσα την δόξαν άπασαν αυτής
εις την άφοσίωσιν της καρδίας.

Ητο αδελφή Φραγκίσκου του Α' του γενναίου, ίπποτι-
κού και φιλομούσου, πλην όρμητικῷ και έμπαθοῦς βασιλέως
της Γαλλίας, περι οῦ ιστορικός τις λέγει ότι είχε «λαμπράς
άρετάς και έλαττώματα καταστρεπτικά».

Εν τη κομψῇ και γλαφυρᾶ αύλῃ του Φραγκίσκου διέπρε-
πεν ή Μαργαρίτα διά τό υπέροχον και έράσμιον αυτής πνεῦμα
και την ευρείαν μάθησιν και όνομαζέτο δεκάτη μουσα, καθ'
όν χρόνον ό αδελφός της διά την θερμήν προς τὰς επιστήμας
και τὰ γραμματα προστασίαν έπεκαλείτο πατήρ ή παλινορ-
θωτής των γραμμάτων.

Η γλυκύτης του χαρακτήρος και τό επαγωγόν των τρό-
πων προσείλκυον αυτή πάσας τὰς καρδίας και άπήλαυε της
τιμῆς, της λατρείας των άνδρῶν, της άγάπης και συμπαθεί-
ας των γυναικῶν.

Τη συνεχώρουν ότι ήτο υπέροχος και ώραία, έπειδή ήτο
άγαθή.

Εγένετο σύζυγος του δουκός Αλανσῶνος και μετά τον
θάνατον τουτου βασίλισσα της Ναβάρρας ύπανδρευθεισα τον
βασιλέα Έρρίκον d' Abbrei, αλλά τό όνομα αυτής, κυρίως,
περιέτωσε και έτίμησεν ή θερμή προς τον έστεμμένον αυτής
αδελφόν στοργή, ή πιστή εις την δόξαν και εύτυχίαν, ως
και εις τον κίνδυνον και την συμφοράν.

Ό πλείστος χρόνος της βασιλείας του Φραγκίσκου διηλ-
θεν εν πολέμοις.

Η φιλοδοξία αυτού συνειρούετο προς την άπληστον φι-
λαρχίαν Καρόλου του Ε' του ήγήτορος τής Ισπανοαυστρια-
κής αυτοκρατορίας.

Ήσαν τὰ δύο αντίθετα στοιχειά της εποχής.

Ό αυτοκράτωρ ήτο εκ διαμέτρου κατά τον χαρακτήρα
διάφορος του βασιλέως της Γαλλίας.

Υπελείπετο μεγάλως αυτού κατά την βασιλικήν γενναιο-
φροσύνην και την ίπποτικήν μεγαλοψυχίαν, άλλ' ήτο δεξιός
διπλωμάτης και είχε πολιτικές άρετάς.

Η διεκδίκησις των επί του δουκάτου του Μιλάνου δικαι-
ωμάτων Φραγκίσκου του Α'. υπήρξε μία των προς ήξιν ά-
φορμῶν των δύο αντιπῶν.

Μετὰ λαμπροῦ στρατου εισέβαλεν ό βασιλεύς της Γαλλίας
εις Ιταλίαν και έσχε μεν κατ' αρχάς άρίστας έπιτυχίας,
πλην ή τύχη έστράφη δυσμενής κατ' αυτού εις την παρά την
Παυίαν μάχην, την συγκροτηθεισαν τη 26η Φεβρουαρίου
1525. Η ήμέρα αύτη υπήρξεν όλευθρία τη Γαλλία. τό ευγε-
νέστερον αυτής αίμα έπότισε την ξένην γήν, αυτός δέ ό βα-
σιλεύς συνελήφθη αιχμάλωτος.

Την άπαισίαν ταύτην συμφοράν άνήγγειλε δι' ιδιοχείρου
έπιστολής ό Φραγκίσκος προς την άντιβασιλεύουσαν μητέρα
αυτου, παρομιώδης ιδε παρέμεινεν ή φράσις δι' της ήρξατο
γράφων : «Το παν άπόλετο πλην της τιμῆς». (Tout est
perdu hors l' honneur).

Ό έπίσημος αιχμάλωτος μετηνέχθη εις Μαδρίτην, μέχρις
οῦ περανθῶσιν αί περι άπολυτρώσεως αυτού διαπραγματεύ-
σεις· άλλ' άυται παρετίνατο, ένεκα των σκληρῶν όρων, οῦς
ό αυτοκράτωρ έπωφελούμενος την δυσχερή θέσιν του Φραγ-
κίσκου επέβαλλε, δεικνύμενος τραχύς και άδυσώπητος, μηδε
παρέχων ένδειξιν τινα συμπαθείας και σεδατου, όφειλομένην
εις την άνδρίαν τό μεγαλειον και την συμφοράν.

Η τοιαύτη τραχύτης, ή ένεκα της ήττης άθυμία, και ή
άνια της αιχμαλωσίας έπληξαν κυρίως την καρδίαν του
Φραγκίσκου, εις έπίμετρον δέ δεινή νίσιος προσέβαλεν αυτόν.

Τότε έσωσεν αυτόν εκ του άπελπισμού και του θανάτου ή
αδελφική άφοσίωσις της Μαργαρίτας.

Περι οῦδενός ποιουμένη τον ίδιον κίνδυνον διασχίζει την
Ισπανίαν και σπεύδει ίνα περιθάψῃ και παρηγορήσῃ τον
πάσχοντα αδελφόν της, έτι δέ, ίνα ένεργήσῃ υπερ της άπε-
λευθρώσεως αυτού.

Η παρουσία αυτής μόνη ήρκεσεν, όπως ρίψῃ δάίγας άκτι-
νας παραμυθίας και έλπίδος και άποτρέψῃ την άπειλούσαν
κταστροφήν.

Ό βασιλεύς έσώθη.

(έπεται συνέχεια).

ΕΙΡΗΝΗ ΛΑΧΑΝΑ

ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΓΓΑΛΙΣΜΟΙ ΚΑΤΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΩΝ

Εις άτάσας τὰς καθημερινὰς έφημερίδας έδημοσιεύθη ή
είδησις στραγγαλισμού διδασκαλίσσης τινός εν τη νήσω
Σκοπέλω παρά του δημοτικού παέδρου της νήσου ταύτης.
Δεν ώκνησαν μάλιστα και τινες επί άδρότητι προς τὰς κυρίας
διακρινόμενοι νά ζητήσωσι την κεφαλήν της άτυχούς διδα-
σκάου επί πίνακι.

Η διδάσκαλος, λέγουσι, προξενει σκάνδαλον εις τον τό-
πον διότι εἶναι ύπανδρος, δι' ό και τό δημοτικόν συμβού-
λιον εν μυστική συνεδριάσει, απέχρισσε την παῦσιν αυ-

της· μεθ' ὃ ο. κ. πειραδρος ἦλθεν ἐν τῇ σχολῇ καὶ ἐκεῖ πρὸ τῶν ἀμαζόνων τῶν μαθητῶν διέταξε τὴν διδασκαλίαν νὰ ἀπέλθῃ καὶ παραδώτῃ εἰς αὐτὸν τὰς κλειδάς. Ἡ διδασκαλία ἀνέστη καὶ ὁ κ. πειραδρος ἐνόμισε καθῆκον του νὰ μεταχειρισθῇ τὴν σωματικὴν δύναμιν, ἣν ὁ Θεὸς τοῦ ἐξάρισε πρὸς στραγγαλισμὸν τῆς διδασκαλίας καὶ ἐκδίωξιν αὐτῆς διὰ τῆς βίας ἐκ τῆς σχολῆς.

Δὲν θέλομεν νὰ φανώμεν συνγοροῦσαι τυφλῶς ὑπὲρ τῆς διδασκαλίας, ὡς ἀνηκούσης εἰς τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν φύλον. Τοῦναντίον παραδεχόμεθα ὅτι καὶ ἀγράμματος εἶναι αὕτη ὡς λέγουσι, καὶ ὅτι ἄλλο εὐχρεστοῦνται νὰ τῆς καταμεμφῶσι. Ἐν μόνον ἐρωτῶμεν. Γνωρίζουσιν ἢ ἐνέκυψαν ποτὲ οἱ τὰ τῆς παιδείας διέποντες εἰς τὴν θέσιν εἰς ἣν εὐρίσκεται ἡ δημοδιδασκαλία ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τοῖς χωρίοις; Ὅχι· τὰ ζητήματα ταῦτα εἶναι πολὺ μικρὰ, καὶ πολὺ κάτω ἕστηνται τὰ ἀτιχῆ ταῦτα πλάσματα, ἀτινα δημοδιδασκαλιστοὶ καλοῦνται, ὅπως περὶ αὐτῶν οἱ τόσον ὑψηλὰ ἀνεληθόντες εὐδοκῆσαι νὰ μεριμνήσωσι.

Ἀλλὰ πρόκειται περὶ τῆς μορφώσεως τῶν ἰθῶν χιλιάδων κορασίων. Ἀδιόρορον. Μήπως φροντίζουσι περὶ τῶν κορασίων τῆς πρωτεύουσας, ἵνα μεριμνήσωσι καὶ περὶ τῶν ἐπαρχίων. Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἐκτὸς τοῦ κύκλου τῆς πολιτικῆς.

Τὰ κοράσια ταῦτα δὲν δίδουσι ψῆφον. Οἱ γονεῖς δὲν λογιζοῦνται ὡς βλάβην τὴν ἑλλειψιν μορφώσεως αὐτῶν. Ἐς κόρυκασι λοιπὸν διδασκάλισσαι καὶ μαθητῆραι. Ἄνευ τῶν ἀρχῶν ἄλλως τε τούτων δὲν θὰ ἐψηφίζετο βεβαίως καὶ τὸ περιβόητον ἐκεῖνο περὶ ποινῶν δημοδιδασκαλιστῶν νομοσχέδιον, περὶ οὗ ἐγκαίρως εἴχομεν γράψαι τὰ δέοντα.

Εἴπομεν ὅτι τὸ ζήτημα τῆς κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως τῶν κορασίων τίθεται ἐκτὸς τῆς πολιτικῆς καὶ οὐδὲν ἑνδιαφέρει τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς μεριμνοῦντας. Τὴν τύχην ὅμως τῶν διδασκαλιστῶν διευθύνει ἡ πολιτικὴ, καὶ ἐδῶ ἰκριῶς ἐγκρίνεται τὸ μαρτύριον τῶν ἀτυχῶν τούτων. Ἡ διδασκαλίσα διορίζεται ὑπὸ βουλευτοῦ τινος τοῦ ὑπερισχύοντος κόμματος. Μεταβαίνει εἰς τὴν θέσιν τῆς. Ὁ κ. δήμαρχος ἢ μέλη τινα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἀντίθετον κόμμα. Ἡ διδασκαλίσα εἶναι τὸ ἐξίλαστήριον τῆς πολιτικῆς θύμα. Ἄπασα ἢ μῆνις καὶ ἢ μοχθηρία τοῦ ἔχθρου τοῦ πρῶτου τῆς ἐπιπίπτει κατὰ τῆς κεφαλῆς τῆς. Πρὶν ἢ παρέλθωσιν ἡμέραι μεγάλη μερὶς εἶναι ἢ δὴ ἐξηγεγεμένη κατ' αὐτῆς. Ἐὰν εἶναι ἐπιμελής καὶ αὐστηρὰ εἰς τὰ καθήκοντά τῆς εἶναι θηρίον, μοχθηρὰ, βασιανίζουσα τὰ τέκνα τῶν κ.τ.λ. Ἐὰν εἶναι ἐπιεικὴς, γλυκεῖα, περιποιητικὴ, εἶναι ἀμαθὴς, ἀνόητος, δὲν γνωρίζει νὰ ἐπιβληθῇ. Ἐὰν ἐξέλθῃ εἰς περιπατον ἢ ἐπισκεφθῇ τινὰς τῶν προεχουσῶν οἰκογενειῶν, εἶναι ζωπρὰ, εὐτράπελος, διαγωγῆς ἐπιληψίμου. Ἐὰν μείνῃ κατ' οἶκον, μὴ ἐπισκεπτομένη οὐδένα εἶναι μωρὰ, ἀκαταλόγιτος, ὑπερήφανος, ἐξημμένη κεφαλή.

Τέλος πάν ὅ, τι πράξει ἡ ἀτυχὴς αὕτη θέλει ἔχει τὴν βεβαιότητα, ὅτι ἐκ τῶν προτέρων ἀποδοκιμάζεται.

Ἐσχάτως Κύριός τις διηγείτο ἡμῖν ὅτι ἐν τινι πολίχνῳ, ἐπειδὴ ἡ δημοδιδασκαλία ἦν διωρισμένη ὑπὸ ἀντιθέτου τοῦ δημάρχου κόμματος, ὁ δήμαρχος δὲν ἤνοει ἐπ' οὐδενὶ ὄρω νὰ γείνωσι θρανία ἐν τῇ σχολῇ, ἵνα τὰ κοράσια κάθηνται ἐπ'

αὐτῶν· κατ' ἀνάγκην δὲ ἐπὶ ἐν ἑτορ τὰ κοράσια ἐδιδάσκοντο καθήμενα κατὰ γῆς. Τοιαύτη καὶ παραπλησία ἢ κατὰ τῶν διδασκαλιστῶν ἀντιπολίτευσις, ἀντὶ τῆς ὀφειλομένης ὑποστηρίξεως καὶ περιθάλψεως· ταῦτα δὲ φρονοῦμεν ἀρκοῦσιν, ὅπως καταφανῆ ποιήσονται τὴν θέσιν τῶν ἀτυχῶν τούτων πλάσματων τῶν ἐργαζομένων πρὸς μόρφωσιν τῆς κοινωνίας πρὸς δὲ καὶ πρὸς ἐπάρεθειαν τῶν ἀπολύτων αὐτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀναγκαίων.

Τίς ὕψωσε μέχρι σήμερον φωνὴν ὑπὲρ τῶν δυστυχῶν τούτων ἀποκλήρων καὶ ἐρμαίων τῆς πολιτικῆς διαφθορᾶς καὶ κακοθείας. Πόσοι μέχρι σήμερον ὑπέκρινον εἰς κακοθείας, συκοφαντίας καὶ πολιτικὰ ἐξυπηρετοῦντες πάθη δὲν ἐδημοσίευσαν ἢ ἀνέγραψαν πομπωδῶς λιθέλους, οὐ μόνον κατὰ τῆς ἀμαθείας ἢ παραβάσεως δῆθεν τῶν καθηκόντων τῶν διδασκαλιστῶν, ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτῆς ἐτι τῆς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως αὐτῶν; Ἡ ἐν Σκοπέλῳ διδασκαλία ὡς ὑπανδρος, λέγει, εἶναι σκάνδαλον ἐν τῇ κοινωνίᾳ Σκοπέλου. Αἱ ὑπανδροὶ ἄρα Κυρίαί αἱ διευθύνουσαι ἐνταῦθα ἐπὶ τόσα ἐτη διάφορα Παρθεναγωγεία, ἐν οἷς ἡ καλλιτέρα τῆς κοινωνίας ἡμῶν μερὶς ἐμορφώθη ἐσκανδαλίζον τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινόν; Εἶναι ἀγράμματος, λέγουσιν, ἡ διδασκαλία. Διατί τότε αἱ ἐξείαστικαί ἐπιτροπαὶ δίδουσι πτυχία εἰς ἀγράμματος διδασκαλίσσας, καὶ διατί τὸ ὑπουργεῖον διορίζει ἀμαθεῖς τοιαύτας;

Ἄλλ' ὅπερ ἀκατανόητον πρὸς δὲ καὶ ἀδικαιολόγητον εἶναι ἢ συμπεριφορὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου πρὸς τὴν ρηθείσαν δημοδιδασκαλίαν. Καὶ ἐρωτῶμεν τὸν κ. ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργόν: ἔχει τὸ δικαίωμα ἐν δημοτικὸν συμβούλιον νὰ παύσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου διοριζομένην διδασκαλίαν;

Ἐν ἡ δὲ περιπτώσει τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦτο, εἰς ποίαν τάξιν ἀνθρώπων δύναται τις νὰ κατατάξῃ ἐκείνους, οἵτινες ἀντιπροσωπεύοντες τὴν κοινὴν γνώμην καὶ τὰ κοινὰ συμφέροντα, παρουσιάζονται ἐν τῇ σχολῇ ἐν ὄρα παραδόσεως, ἀντὶ δὲ νὰ συτῆσται καὶ διδάξωσι ταῖς μαθητῆρας τὴν εὐπείθειαν, τὸ εἶδος, τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν πρὸς τὴν διδασκαλίαν, διδάσκουσιν αὐταῖς τὴν πρὸς αὐτὴν καταφρόνησιν καὶ ἐξευτελισμὸν βαρβάρως καὶ κτηνωδῶς.

Ἄνθρωπος, ὅστις δύναται νὰ ὑψώσῃ χεῖρα κατὰ γυναῖκα, καὶ μάλιστα κατ' ἐκείνης εἰς ἣν ἀνατίθεται ἡ μόρφωσις καὶ ἀνάπτυξις τῆς θηλείας τοῦ τόπου του νεολαίας, εἶναι ἀνάξιος οὐχὶ μόνον νὰ κρίνῃ τὴν γυναῖκα ταύτην, οἷα δῆποτε κἀν ἡ, οὐχὶ νὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἐγεννήθη, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ἀνὴρ εἶναι ἀνάξιος εἰς οἶαν δῆποτε κοινωνικὴν βχθμίδα καὶ ἂν κατατάξῃ τις τοῦτον.

Εἶναι δὲ αἶσχος διὰ τοὺς τὰ τῆς παιδείας διέποντας νὰ ἀναθέτωσι καὶ ἐξαρτῶσι τὴν τύχην τῶν ἀτυχῶν διδασκαλιστῶν ἐκ τῶν αἰσθημάτων καὶ τῆς κρίσεως τοιούτων ἀνθρώπων. Ἐλπίζομεν καὶ ἀναμένομεν τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης κ. ὑπουργοῦ, πρὸς ἱκανοποίησιν ὁλοκλήρου κοινωνικῆς τάξεως γυναικῶν, τῶν μόνων παρ' ἡμῖν ἐργαζομένων πρὸς μόρφωσιν τῆς κοινωνίας, συνάμα δὲ καὶ πρὸς ἐντιμὸν συντήρησιν τῶν πολυαριθμῶν πολλάκις οἰκογενειῶν αὐτῶν.

Κυρία Διευθύντρια.

Εὐχαρίστως συμμετέχω καὶ ἐγὼ εἰς τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα, ὃν ὑπὲρ τοῦ ἀδικουμένου καὶ ἐν ὀπισθοδρομικῇ καταστάσει διατελούντος ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν γυναικεῖου φύλου ἀνελάβετε.

Μοὶ ζητεῖτε περιγραφὰς τῶν καὶ ἐθίμων τῶν ἐνταῦθα γυναικῶν, ἃς καὶ ὑμεῖς ἢ ἐπὶ τόσα ἐτη ἐν Ῥωσίᾳ ζήσασα γνωρίζετε ὅσον καὶ ἐγὼ. Ἐπιθυμεῖτε νὰ σὰς κρατῶ διὰ τακτικῆς ἀνταποκρίσεως ἐνήμερον τῆς δράσεως καὶ πορείας τῆς γυναικῆς ἐνταῦθα. Ἡ γυνὴ ἐνταῦθα βαίνει σπεύδουσα εἰς τὴν ἐθνικὴν καὶ πνευματικὴν χειραφετήσιν τῆς. Καὶ εἰς τὰς μικροτέρας τῆς Ῥωσίας πόλεις αἱ γυναῖκες ἱατροὶ κατέλαβον πᾶσαν θέσιν, θεραπεύουσαι πληθὺν γυναικῶν καὶ παιδῶν πασχόντων. Ὑπάρχουσι πόλεις ἐν αἷς ἐπὶ τριάκοντα ἱατρῶν οἱ εἴκοσι εἰναι γυναῖκες. Δὲν ἐπιδιώκουσι πλουτισμὸν, καίτοι αἱ πλείους αὐτῶν ἐσχματίσαν ἤδη κολοσσαίας περιουσίας, ἀλλ' ἀρωγοὶ προσέρχονται τῆς πάσχουσας ἀνθρωπότητος.

Ἄλλ' οὐ τοῦ παρόντος ταῦτα. Σήμερον θὰ περιορισθῶ εἰς περιγραφὴν τῶν προμηθῶν τῆς ὑπερφηάνου ταύτης καὶ εὐφροῦς φυλῆς τῶν Ῥωσίδων, αἵτινες καὶ πρῶται ἦνοιξαν τὴν ὁδὸν τῆς προόδου καὶ χειραφετήσεως αὐτῶν.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑ Η Β'. ΚΑΙ ΑΙ ΑΜΑΖΟΝΕΣ ΤΗΣ

Μέχρι σήμερον πολὺς ἐν Ῥωσίᾳ γίνεται λόγος περὶ λαοῦ ἀμαζόνων γυναικῶν, αἵτινες ἄλλοτε κατόικον παρὰ τὰ Καρπάθια. Αἱ γυναῖκες ἐκείναι ἐφόρου ἐνδύματα ἐκ δέρματος ἀγρίων ζῴων καὶ ἐπολέμου ἐφιπποὶ. Ἐκαμμὸν ἐξ ὁδὸς εἰς τὰς πλησιοχώρους πόλεις, οἱ παρ' αὐτῶν δὲ αἰχμαλωτιζόμενοι ἄνδρες ἐγένοντο σκλάβοι καὶ ἠναγκάζοντο παρὰ τῶν ἀτρομήτων ἐκείνων γυναικῶν εἰς καλλιέργειαν τῶν ἀγρῶν αὐτῶν.

Τὸ πολεμικὸν αὐτὸ πνεῦμα διετηρήθη παρὰ ταῖς Σλαύαις γυναῖξιν, αἱ Ῥωσίδες δὲ καὶ αἱ Πολωνίδες ἔδωκαν εἰς διαφόρους ἐποχὰς δείγματα τῆς ἀπαρμιλλοῦ ἀνδρίας των. Ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας τῆς μεγάλης Τσαρίνας Αἰκατερίνης τῆς Β' ἡ Ῥωσία ἐξηκολούθει οὕσα χώρα Ἀμαζόνων. Ἡ ὠραία καὶ εὐφυῆς αὐτοκράτειρα, ἡ ἀτρόμητος ἐκείνη γυνὴ ἔφερε παρὰ τὸ σκῆπτρον τὴν πολεμικὴν τῆς Ἀμαζόνος σπάθην ἀδαμαντοκόλλητον, καθ' ὃν χρόνον ἡ προηγήμισσα Δασκώφ προήδρευε τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν. Ἡ κ. δὲ Μελέν διτύθουν ὡς συνταγματάρχης τὸ σύνταγμα τῆς Τοβόλσκης, δεχομένη καθ' ἐκάστην τὴν ἀναφορὰν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἐξελέγχουσα μετ' ἀπαρμιλλοῦ ἀκριβείας τὰ κατ' αὐτοὺς. Ἡ κόμισσα Σαλτικὼφ διεδραμάτισε σπουδαῖον καὶ ἐνεργὸν πρόσωπον ἐν τῇ πολιτικῇ τῆς Ὀστακῶφ, ἀναπτύξασα θάρρος καὶ ἀνδρίαν ἀξιοθαύμαστον. Ἡ χαλῶτισε πασσᾶν τινα, ἀλυσσοδέτασα δὲ πρὸ τῆς εἰτόδου τῆς σκηνῆς τῆς αὐτῶν, τὸν ὑπεχρέωσε νὰ ἀπομιμηθῇ τὰς ἀγρίας τοῦ κυνὸς ὕλακας. Πλείους δὲ νεαὶ Κυρίαὶ ὑπηρετούντες ἀξιωματικοὶ ἐν τῷ Ῥωσικῷ στρατῷ.

Ἄλλ' αἱ γυναῖκες αὗται δὲν ἀπώλεσαν ἐν τῷ παιδίῳ τῆς μάχης τὴν γυναικεῖαν χάριν καὶ τὸ γόητρον. Οὐδέποτε ἐνεδύθησαν αὗται ἀνδρικὸν ἐνδύμα, ἀλλ' ἔφερον πάντοτε ἀμαζόνια καὶ κομψότατον ἐπενδύτην ἀπομιμούμενον πως τὴν στολὴν τοῦ συντάγματος, ἐν ᾧ ὑπηρετοῦν. Ὑπὸ τὴν ἀμφίεσιν ταύτην Αἰκατερίνα ἢ Β' μετὰ τῆς προηγήμισσας Δανκῶφ προσεφώνησαν καὶ ἐνεθουσίασαν τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν

πρὸ τοῦ ἱστορικοῦ ἐκείνου ἐρυθροῦ καπηλείου, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ Τσαρίνα δι' ἡρωϊκῆς ἀποφάσεως τῆς ἔθετο τέρμα εἰς τὴν Γερμανικὴν ἐπιρροήν, δοῦσαν νέαν ζωὴν εἰς τὸν Ῥωσικὸν λαόν.

Δύο ἐκ τῶν ἀμαζόνων τούτων ἐμονομάχησαν ἕνεκα ἀξιωματικοῦ τινος, ὃν ἀμφοτέραι ἐπεθύμουσαν νὰ νυμφευθῶσι.

Ὅτε ἡ αὐτοκράτειρα ἐπεχείρησε τὸ διάσημον ἐκεῖνο ἐν Κριμαίᾳ ταξείδιόν τῆς, ἔδωκεν αὐτὴσιν συνέντευξιν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἰωσήφ τὸν Β'.

Ἐπὶ τῶν συνόρων τῆς Ταυρίδος σῶμα ἀμαζόνων ἀνέμενε τὴν Κυρίαρχον· αἱ πλείους τούτων ἦσαν Ἑλληνίδες τὴν καταγωγὴν καὶ τὸ κάλλος. Ἐφερον ὠραιοτάτην ἀνατολικὴν ἐνδυμασίαν, ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν δὲ ἔφερον πολυτελεῆ καὶ κομψὸν σκρίκιον. Ὁ αὐτοκράτωρ ὅστις ἠθέλησε νὰ προῦπαντήσῃ τὴν Τσαρίναν ἔμεινε ἐκθαμβὸς ἐπὶ τῇ θεᾷ τῶν ὠραίων ἐκείνων γυναικῶν, πηδήσας δὲ τῆς ἀμάξης ἐνηγκαλίσθη τὴν ἀρχηγὸν τούτων. Αὕτη ἀνταπέδωκε τὸν χαιρετισμὸν δι' ἡχηροῦ καὶ ἀλγεινοῦ ἐπὶ τῆς παρεῖας αὐτοῦ ραπίσματος. Ἡ Τσαρίνα ἐλθούσα ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ἐγέλασε πολὺ διὰ τὸ ἐπιπόδιον τοῦ αὐτοκράτορος, ὅστις ἐκὼν ἄλλων ἔφερε συνεχῶς τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς παρεῖας του.

Ἴδου αἱ μητέρες τῶν νεαρῶν Ῥωσίδων, αἵτινες μέχρι σήμερον κατορθοῦσι νὰ συνδυάζωσι τὸ γυναικεῖον γόητρον μετὰ σθένους καὶ θελήσεως ὅπως ἀνδρική.

Μότχα 20 Δεκεμβρίου 1887

ΕΛΠΙΣ ΜΑΣΚΩΦ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐσωτερικά.

Νεὸς ἐπιθεωρητὴς τῶν δημοτικῶν σχολείων τοῦ κράτους. Ὁ κληρὸς γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ κράτους ἔλαχεν ἐπὶ τὸν κ. Χαλκιοπούλου πρῶτον γυμνασιάρχην. Οὕτε ἀποδοκιμάζομεν, ἀλλ' οὕτε ἐπικροτοῦμεν ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ ταύτῃ, ἀναμένομεν τὰς ὑπὸ τοῦ κ. Χαλκιοπούλου ἐπενεχθησομένας μεταρρυθμίσεις. Καὶ εἶναι οἰκτρὰ ἢ τῶν δημοτικῶν σχολείων τοῦ κράτους κατάστασις, ἰδίᾳ δὲ ἢ τῶν ἐπαρχίων. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι ὁ κ. Χαλκιοπούλος θὰ πράξῃ ὅτι ἀδικαιολογητῶς παρημέλησαν οἱ κατὰ καιροὺς προκατόχοί του.

Ἐκατονταετηρὶς Βύρωνος. Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐρωτάσθη ὑπὸ τοῦ Συλλόγου Βύρωνος ἡ ἐκατονταετηρὶς τοῦ μεγάλου φιλέλληρος λόρδου Βύρωνος. Ἡ αἶθουσα τῷ χημεῖου διεκοσμήθη μεθ' ἱκανῆς καλλιαισθησίας. Ὁ πανηγυρικός τῆς ἐκατονταετηρίδος τῆς γεννήσεως τοῦ ἐξόχου φιλέλληρος ποιητοῦ ἀπηγγέθη παρὰ τοῦ ἐξοχωτάτου τῶν συγγραφέων, ποιητῶν καὶ λογογράφων κ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ. Ὁ κ. Ραγκαβῆς ἀπεικόνισε τὸν Βύρωνα καὶ ὡς ποιητὴν καὶ ὡς φιλέλληνα καὶ ὡς πατριώτην τόσον πιστῶς, ὅσον οὐδεὶς μεταξὺ τῶν πολλῶν, οἵτινες μέχρι σήμερον ἠσχολήθησαν εἰς τὴν μελέτην καὶ ἀνέλιξιν τοῦ βίου τοῦ διασημοῦ τούτου ἀνδρός· καταστρέφων τὸν πανηγυρικὸν τοῦ Βύρωνος, ὁ κ. Α. Ραγκαβῆς ἀπήγγειλε ποιημάτων τοῦ αὐτοῦ «πρὸς κόρην Ἀθηναίαν» ἐν ἐμμέτρῳ

μεταφράσει θέλξαν και μαγεύσαν το πολυπληθές άχροα-
τήριον.

Τόν κ. Α. Ραγκαβήν διεδέχθη ο κ. Α. Παράχος άπαγγεί-
λας μετά συγκινήσεως το γνωστόν εκείνο προς τον Βύρω-
να ποιήμα του, όπερκαίτοι γνωστόν άπλήστως και μετ' ένθου-
σιασμού ήκούσθη και έχειροκροτήθη.

Ελληρ ταχυδακτυλουργός. Το προπαρελθόν Σάββατον ο
Ελληρ ταχυδακτυλουργός κ. Ασπιώτης έδωκεν έσπερίδα έν
τῆ αίθούσῃ του Ώδειου, έν ἡ προσκλήθεντες παρευρέθησαν
πάντες οί τῆς πρωτευούσης δημοσιογράφοι. Ο κ. Ασπιώτης
έθελε τους προσκεκλημένους του δι' ώραιότατων παραστά-
σεων ταχυδακτυλογραφικής τέχνης, καθ' ἣν οὗτος έπιτυχέστατα
και μετά καταπληκτικῆς έπιτηδειότητος εξέτελεσε μυρία πέ-
ριεργότατα πράγματα.

Εκθεσις Ολυμπίων.—Εξεδόθη υπό τῆς έπί τῆς Ολυμ-
πιακῆς εκθέσεως έπιτροπῆς ο κανονισμός τῆς εκθέσεως τῆς δ'
Ολυμπιάδος.

Εροϊκία δημοδιδασκάλων.—Είμαι άπίστευτον ότι μόλις
κατά τὸ 1888ον έτος έτέθη υπό σκέψιν τὸ περί κατοικίας
και ένοικίων τῶν δημοδιδασκάλων ζήτημα. Ἄς έλπίσωμεν
ότι δια τῆς άποφάσεως ταύτης αἱ άτυχεῖς δημοδιδάκταλοι
θέλουσι κάπως άνακουφισθῆ, ἰδίᾳ δὲ αἱ τῶν έπαρχιῶν και
χωριῶν τοιαῦται, αἵτινες πολλάκις έν ύγραῖς και έρειπιώδεσι
τρώγλαις διαιτῶνται.

Χορός και άπόκρεω.—Οί χοροί, αἱ έσπερίδες και αἱ
μεταμεσημβριναί διαδέχονται άλλήλας. Ἀλληλοδιαδόχως
παρά τῆ κ. Δραγομή, τῆ κ. Καλλιφορνᾶ, τῆ κ. Καραπάνου,
τῆ κ. Θεοδωρίδου δίδονται μικραί έσπερίδες, έν αἷς αἱ νεα-
ραι τῆς πόλεως μας δεσποινίδες διαχέουσιν άπαν τὸ μῦρον και
τὴν ζωὴν τῆς νεότητος και καλλονῆς των. Ἀλλ' αἱ μὴ χο-
ρευτικαί έσπερίδες άποβαίνουσιν ένοχλητικαί, διότι δυστυ-
χῶς δὲν έπεκράτησε παρ' ἡμῖν ἡ συνήθεια φιλολογικῶν έσπε-
ρίδων. Ἀλλ' οὔτε οικογενειακαί θεατρικαί παραστάσεις δι-
δονται, αἵτινες τόσον τέρπουσι πάσαν ἡλικίαν.

Ἐν Σμύρῃ, έν Κ) πόλει και άλλαχού έσπερίδες ευεργετικαί
διοργανίζονται παρὰ τῶν εκεί Κυριῶν, υπέρ τῶν εκπαιδευ-
τικῶν ἡ και άλλων φιλανθρωπικῶν καταστημάτων. Φαίνεται
ότι ἡ κατάστασις τῶν εκπαιδευτικῶν και φιλανθρωπικῶν κα-
ταστημάτων μας ένταῦθα εἶναι τόσον άνηθρά, ώστε οὐδὲν
συγκινεῖ τὰς Κυρίας εκείνας, αἵτινες καθῆκον εἶχον νὰ ένδια-
φέρωνται, μεριμνῶσι και εργάζωνται υπέρ αὐτῶν. Οὔτε δια-
σκεδάζουσαι λοιπὸν δὲν θέλουσι νὰ πράξωσι τὸ καλὸν και
έλθωσιν άρωγοί τοῦ πάσχοντος φύλου των; Δὲν θὰ εὐρεθῆ
τέλος μία, ἥτις νὰ λάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν, και άποδείξῃ ότι
ἡ καρδία τῶν Ἀθίδων δὲν έπλάσθη, ἵνα πάλλῃ μόνον δι' ὅ,τι
άποκλειστικῶς εἰς τὸ ἴδιον άτομόν των άφορᾷ;

Ἡ Αὐτῆ; Μεγαλειότης ἡ σεπτῆ ἡμῶν Ἄνασσα νύχαρί-
στησε διὰ τοῦ γραμματέως αὐτῆς κ. Μεσσαλά τὴν λογίαν
ποιήτριαν κ. Ida Buttet-Rosset διὰ τὸ έν τῆ «Ἐφημε-
ρίδι τῶν Κυριῶν» δημοσιεῦθῆν και άπερωθῆν προς αὐτὴν ποι-
ημάτων τῆς.

Ἐξωτερικά.

Μεταρρυθμισις γυναικείας ένδυμασίας.—Ἡ κ. Καρολίνα
Οὐδερστρομ διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς έν Σουηδία έπαρουσία-
σεν εἰς τὸν ἱατρικὸν Σουηδικὸν σύλλογον ἐξ ὀνόματος τοῦ
Σουηδικοῦ σωματοῦ τῆς μεταρρυθμίσεως τῶν ένδυμάτων
διαφορα εἶδη φορεμάτων δια γυναικας και παιδσα. Κατ' αὐ-
τὴν τὰ ἤδη έν χρήσει φορέματα έμποδίζουσι τὴν λειτουρ-
γίαν και τὰς κινήσεις τοῦ ὀργανισμοῦ. Διὰ τοῦ παρ' αὐτῆς
εἰσαγομένου συστήματος ένδυμασίας, τὸ υποκάμιτον, όπερ
άφινει γυμνὸν τὸν τράχηλον και τοὺς βραχίονας άντικαθίστα-
ται υπό εἶδους κολλητοῦ περιθωρακίου, περιβάλλοντος ὄλον τὸ
σῶμα, διατηροῦντος τὴν ἀνάλογον θερμότητα και παρεμποδι-
ζοντος τὴν εἰσθυσιν τοῦ αἵρος· καταργοῦνται προς τούτοις τὰ
σειρήνια τῶν μετοφουσῶν κλπ. αἵτινα συνήθως περί τὴν ὄσφιν
περιδέονται ως και οἱ γονατόδεσμοι, αἵτινες προξενοῦσι οἰ-
δήματα τῆς κνήμης, έμποδίζουσι δὲ και τὴν κυκλοφορίαν
τοῦ αἵματος.

Αἱ Ἰνδαὶ γυναικες.—Ἡ Indian mazarine λέγει ότι
ἡ κ. Rundeta Anusuryabai θυγάτηρ Ἰνδοῦ τινος έερέως
ὠμίλησεν έν τινι συλλόγῳ περί κοινωνικῆς μεταρρυθμίσεως.

Ἐτέρα δὲ ἰθαγενῆς Κυρία επίσης διελέξατο έν τινι πόλει
τῶν Νοτίων Ἰνδιῶν περί τῆς σπουδαιότητος τῆς γυναι-
κείας εκπαιδεύσεως. Ἡ δὲ κυρία Rundeta Bamabai σκο-
πεύει νὰ ιδρύσῃ άσυλον τῶν έντέκνων χηρῶν. Διὰ τὰς πρώ-
τας υπέρ τοῦ ασύλου τούτου δαπάνας, θὰ κατατεθῶσι 5000
λίραι προς λειτουργίαν δὲ αὐτοῦ απαιτοῦνται ανά 1000 λί-
ραι Ἀγγλικαί έτησίως. Ἡ κ. Rundeta Bamabai περλί-
νει τὴν προς τὸν λαὸν ἐπίκλησίν τῆς ως ἐξῆς: «**Ἐπικαλοῦ-
μαι, φίλοι, τὰ φιλανθρωπικά αἰσθήματα τοῦ Ἀγγλικοῦ
και Ἰνδικοῦ λαοῦ προς υποστήριξιν τῶν αδελφῶν μας.
Πάντες οἱ έχοντες τρυφερὰν καρδίαν, γονεῖς, αδελφοί,
καδελφαι, ἀπὸ τῆς βασιλείσεως μέχρι τῶν πτωχοτέρων ὑπη-
κῶν αὐτῆς, πάντες, λέγω, ανεξαιρέτως προσκαλοῦνται έν
ὀνόματι τοῦ Θεοῦ και τῆς φιλανθρωπίας νὰ συντελέσωσι
πὸ κατά δύναμιν υπέρ τῶν ἐγκαταλειμμένων Ἰνδῶν
χηρῶν.**

Φοιτήτρια προσβληθεῖσαι.—Αἱ φοιτήτρια τῆς ἱατρι-
κῆς σχολῆς τῆς Ζυρίχης άπεχώρησαν έν σώματι τοῦ Πανε-
πιστημίου τούτου, διότι εἰς τῶν καθηγητῶν αὐτοῦ εξέφρά-
ζετο και ὠμίλει κατά τὰς παραδόσεις του μετ' ὕψους προσ-
βλητικῶν κατά τῶν Κυριῶν. Μετὰ μακρὰν ἐπί τῆς άποχω-
ρήσεως αὐτῶν συζήτησιν τῶν άρμοδιῶν και παρατηρήσεις τι-
νας προς τὸν καθηγητὴν, αἱ φοιτήτρια εξέκολουθοῦσι τὰ
μαθήματά των.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Πρός τὰς πολυπληθεῖς άναγνωτριάς, αἵτινες και
πάλιν ἐρωτῶσιν ἡμᾶς περί τῶν έν τῆ **Ἐφημερίδι**
τῶν Κυριῶν άνυπογράφων άρθρων, άπαντῶμεν ότι
πάντα τὸ άνυπόγραφα γράφονται υπό τῆς κ. Καλλι-
ρόης Παρρέν διευθυντριάς τῆς **Ἐφημερίδος τῶν**
Κυριῶν.

Ἡ **Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν** άντιπροσωπεύεται έν
τῷ ἐξωτερικῷ ως ἐξῆς: Ἐν Κων)πόλει υπό τοῦ κ.
Τρ. Καλογεροπούλου. Helbik Han N° 5. Ἐν Ἀδρια-
νουπόλει υπό τοῦ κ. Α. Σακελλαρίου. Ἐν Φιλιππου-
πόλει υπό τοῦ κ. Λάμπρου Ἐνυάλῃ. Ἐν Βάρνῃ υπό
τοῦ κ. Β. Γουναροπούλου. Ἐν Βουκουρεστίῳ υπό τοῦ
κ. Π. Καραβία. Ἐν τῆ λοιπῇ Ρουμανία υπό τοῦ κ.
Κ. Γερογιάννη. Ἐν Ὁδησσῷ υπό τοῦ κ. Α. Μάλτου.
Ἐν Βερδιάνσκα, υπό τοῦ κ. Ι. Στάμπα. Ἐν Μόσχᾳ
υπό τοῦ κ. Ι. Γεωργιάδου. Ἐν Ταϊγανίῳ υπό τοῦ κ. Ν.
Δηβάρη. Ἐν Σμύρῃνῃ υπό τῶν κ. κ. Καμπάδῃ και
Δημητριάδου Βιβλιοπωλῶν. Ἐν Χίῳ υπό τοῦ κ. Δ.
Μικρούδῃ. Ἐν Λευκωσία υπό τῆς κ. Παρούτῃ και τοῦ
κ. Νικοπούλου. Ἐν Λάρνακι υπό τοῦ κ. Α. Πιερίδου.
Ἐν Λεμεσῷ υπό τῆς κ. Λοῖζιάδος και τοῦ κ. Παλαι-
ολόγου. Ἐν Λι Βος Σάμου, υπό τῆς κ. Β. Τσίμη.
Ἐν Καρλοβασίῳ Σάμου υπό τῆς κ. Β. Βαρβούνη.
Ἐν Μαγγεστρία υπό τῆς κ. Ὑ. Στάμπα. Ἐν Βερολίνῳ
υπό τῆς κ. Φ. Φουντουκλῆ. Ἐν Παρισίοις υπό τῆς κ.
Κ. Κάντα. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ υπό τοῦ κ. Ἐμμ. Ὁρφα-
νίδου, φαρμακοποιοῦ. Ἐν Καίρῳ υπό τῶν κ. κ. Ι. Μπο-
νασᾶ και Ἐμμ. Παπαδάκη φαρμακοποιῶ. Ἐν Ζαγα-
ζικίῳ υπό τοῦ κ. Θ. Μικροῦ. Ἐν Βένχα υπό τῆς κ. Ε.
Στάμπα. Ἐν Χανίοις τῆς Κρήτης υπό τοῦ κ. Μ. Ζα-
χαριάδου. Ἐν Ρεθύμνῳ υπό τοῦ κ. Ἐμμ. Πετυχάκη,
πρόξενικῶν πράκτορος και έν Ἡρακλείῳ υπό τοῦ κ.
Πέτρου Λυδάκη, συντάκτου τοῦ «Μίνωνος».

Ἐν λοιπαῖς δὲ πόλεσι υπό τῶν διευθυντριῶν τῶν
Κεντρικῶν Παρθεναγωγείων.

Παρά ταῖς κυρίαίς και τοῖς κυρίοις τούτοις εὐγε-
νῶς προσενεχθεῖσι νὰ άντιπροσωπεύωσιν ἡμᾶς ἐγ-

γράφονται συνδρομηταί. Ἐτησία συνδρομῆ διὰ τὸ
ἐξωτερικὸν φρ. χρ. ὀκτώ. διὰ τὸ ἐσωτερικὸν δρ. πέντε.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

GERMANIA.—Ἐν τῷ Γερμανικῷ κοινοβουλίῳ ο πρίγκιψ Βίσαρκ
ἀτήγγειλε λόγον λίαν καθησυχαστικὸν και εἰρηνικόν, διαβεβαιώτας
ότι οὐδεὶς υπάρχει λόγος ἡ άφορμῆ πολέμου και ότι ἡ Γερμανία
θέλει υποστηρίξει πάσας τὰς έν τῷ ζητήματι τῆς Βουλγαρίας αξιώ-
σεις τῆς Ρωσίας, τὰς συναδούσας προς τὴν Βερολίνοιον συνθήκην.
Ἐδημοσιεῦθη ἡ άνακωσις τῆς Γερμανοαυστριακῆς συνθήκης σκο-
πὸν ἔχουσα τὴν καθυσχύασιν τῆς κοινῆς Εὐρωπαϊκῆς γνώμης.

ΡΩΣΣΙΑ—Ο λόγος τοῦ πρίγκιπος Βίσαρκ ἐνεποίησε καθησυχ-
στικὴν ἐντύπωσιν έν Ρωσσία

ΓΑΛΛΙΑ.—Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις άπεφάσισε νὰ ἐλαττώσῃ τὴν
δύναμιν τῶν άπομακρυσμένων αὐτῆς ναυτικῶν σταθμῶν και νὰ
αὐξήσῃ τὰς έν Εὐρώπῃ ναυτικάς αὐτῆς μοίρας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Σ Π. Ἀθήνας. Λαμβάνετε 2 και 16. Τὰ λοιπὰ ἄμα τῆ
άνατοῦσαι. — Καν Π. Μ. Κ. Κεφαλληνίαν. Κουντουράτα. Χρή-
ματα ἠλήφθησαν φύλλα άποστέλλονται — Πανος. άρχ. Γ. Γ.
Βούδα Πέστην. Εὐγνωμονοῦμεν από καρδίας δι' εὐμενεστάτας και
κολακευτικωτάτας κρίσεις. Ἀντίτυπον άποστέλλεται. — Κον Γ. Κ.
Κ. Καλαφάτ. Ἀποστέλλετε συνδρομὴν νέου συνδρομητοῦ εἰς Γαλ-
λικὰ γραμματόσημα ἐντὸς συστημένης επιστολῆς. — Καν Μ. Α.
Ἀθήνας. Γράψατέ τι έπιτυχέστερον, όπερ θέλομεν ευχαρίστως δη-
μοσιεῦσαι. — Κον Π. Κ. Βουκουρεστίον. Ἀποστέλλονται 35 ἐτι
άντιτυπα. — Κον Κ. Γ. Γαλάζιον. Ἀποστέλλονται 100 ἐτι. — Κον
Β. Γ. Βάρναν. Ἀποστέλλονται 10 ἐτι. — Κον Δ Π. Κέρκυραν. Ἡ
κόρη ἐπ' οὐδέμιᾳ περιπτώσει παρευρίσκειται εἰς χορὸν άνευ τοῦ πα-
τρός ἡ τῆς μητρός ἡ μεγαλητέρων τούλάχιστον αδελφῶν τῆς. —
Κον Α Ε. Κ. Φιλιππούπολιν. Αἱ άποδείξεις ἐλησμονήθησαν. —
Καν Ε. Ε. Κ. Θήβας. Χρήματα ἐλήφθησαν. — Καν Α. Γ. Μαν-
σοῦραν. Ἀποστέλλετε συνδρομὴν ἐξ 8 φρ. χρ τῷ έν Ἀλεξανδρεία
άναποκριτῆ ἡμῶν κ. Ἐμμ. Ὁρφανίδῃ φαρμακοποιῷ. — Κον Α. Μ.
Κ. Πάτρας. Ἐλήφθησαν. Φύλλα άπεστάλησαν. — Καν Π. Α. Ἀθή-
νας. Τὸ έν τῷ ἡμερολογίῳ άναφερόμενον άρνόγγλωσσον ζητεῖτε εἰς
τὰ φαρμακεία υπό τὸ λατινικὸν ὄνομα Argasa. — Κον Π. Κ.
Τσαγκράδα. Ἐάν ἐπιθυμῆτε ὀλόκληρον σῶμα από τῆς άρχῆς τῆς

ΣΟΦΙΑ ΕΑΡΟΣ

Ἡ Σοφία ἐρυθρίωσα ἀπήντησεν: θὰ σοὶ ὁμολογήσω, ἀγαπητῆ
Αἰκατερίνα, ότι ἡ από τινος χρόνου μελαγχολία τοῦ αδελφοῦ σου,
ἡς τὸ αἴτιον μετὰ τόσης προσοχῆς μεε άποκρύπτει, με άνησυχεῖ.
Ἐπιθύμουν μάλιστα νὰ σε ἐρωτήσω, τί έχει ὁ Μάξ;

Μοι ἀπηγόρευσε νὰ προδύω τὸ μυστικόν του, άνευ τούτου θὰ
τὸ ἐγνώριζες πρό πολλοῦ, ἀγαπητῆ Σοφία. Ἀλλ' έν τούτοις θὰ σοὶ
τὸ εἶπω. Μάθε ότι ὁ Μάξ ἀγαπᾷ διακαῶς.

Ἡ Σοφία ἠρυθρίασεν.

Ἀπό πολλοῦ; ἠρώτησεν αὐτὴ ὠχρίωσα ἡδῆ.

Ἀπό πολλῶν ἐτῶν. Ἡ Σοφία ἐγένετο κατάλευκος ως κηρίον.

Ἡ Αἰκατερίνα παρετήρησε τὴν ὠχρότητα ταύτην. Ἀλλὰ τί έχεις
τὴν ἠρώτησεν;

Τίποτε φίλη μου. Καὶ ἡ νέα ἐκείνη δὲν ἀγαπᾷ τὸν Μάξ;

Τὸν ἀγαπᾷ.

Τίς λοιπὸν ὁ λόγος τῆς μελαγχολίας τοῦ αδελφοῦ σου; Δυστυχῶς

ὁ πατήρ τῆς κόρης, άνθίσταται εἰς τὸν γάμον. Ὅτε χάρις εἰς ἡμᾶς
ὁ Μάξ ἔλαθε τὴν θέσιν τοῦ κ. Θεοδώρου, αἱ ἐλπίδες του άνεπετέρω-
θησαν. Ἐγραψε προς τὴν Λουίζαν — οὕτως ὀνομάζεται ἡ νεάνις —
ότι προήχθη εἰς θέσιν ζήλωτῆν, και ότι ἔσως ἡ εἰδησις αὐτὴ μετα-
ποίησιν τὸν πατέρα τῆς.

Ἡ Λουίζα τῷ ἀπήντησε νὰ υπάγῃ εἰς συνάντησιν τοῦ πατρός τῆς.

Ἴδου ὁ λόγος τοῦ τελευταίου ταξειδίου τοῦ Μάξ. Ὁ πατήρ άπε-
ποιήθη ῥητῶς. Εἶπε προς τὸν αδελφόν μου ότι τὸ ἐκ τῆς θέσεως
του εἰσοδήμα δὲν επαρκεῖ εἰς τὰς ἀνάγκας οικογενείας και ότι οὐ-
δέποτε θὰ στήρῃ νὰ νυμφεύσῃ τὴν θυγατέρα του προς άνδρα πτω-
χόν. Ἡ αὐστηρότης ἰδίᾳ τοῦ πατρός προκύπτει, νομίζω, ἐκ τῆς
ἐπιμονῆς τῆς κόρης, ἥτις από πολλῶν ἐτῶν άποποιεῖται νὰ νυμφε-
θῆ μετ' οἴου δήποτε άλλου, τηροῦσα πιστῶς τὸν ὄρκον, δν ἔδωκε
προς τὸν αδελφόν μου τὸν ὄρκον τῆς τούτου άνεάνεωσεν ἡ εὐγενῆς
κόρη ἐσχάτως; ἀλλ' ἡ σκληρὸς πατήρ τῆς θὰ ἐπιμείνῃ άποποιού-
μενος τὴν χεῖρα τῆς θυγατρός του προς άνθρωπον άνευ περιουσίας,
ὅστις μέχρι πρό ὀλίγου ἐτι οὐδὲν άλλο ἦτο ἡ άπλοῦς τῶν τέκνων
του διδάσκαλος; ὁ Μάξ λοιπὸν άπώλεσε πᾶσαν ἐλπίδα; και άπεφά-
σισε νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν Λουίζαν τοῦ ὄρκου τῆς, μὴ ἐπιθυμῶν νὰ γέ-
νηται οὕτω παραίτιος τῆς δυστυχίας τῆς; Ὁ άτυχῆς Μάξ εἶναι ά-
πληλιτισμένος, φοβοῦμαι δὲ ότι δὲν θέλει ποτε παρηγορηθῆ.

Ἐφ' ὅλης τῆς ζωῆς τῆς ἡ Σοφία οὐδέποτε ἠσθάνθη, ότι ἠσθάνετο
άκούουσα τὴν διήγησιν ταύτην.

Εὐτυχῶς ἡ Αἰκατερίνα ὠμίλει προσέχουτα μάλλον εἰς τὴν διήγη-
σίν τῆς ἡ εἰς τὰς ἐντυπώσεις και τὴν συγκίνησιν τῆς φίλης τῆς. Τέλος
ἡ Σοφία ἀναλαβοῦσα τὴν προτέραν ἡρεμίαν τῆς, και ἐξετάσασα
προσεκτικώτερον τὴν Αἰκατερίναν ἔμαθε παρ' αὐτῆς τὸ ὄνομα τοῦ
πατρός τῆς Λουίζης ως και τὸν τόπον τῆς διαμονῆς αὐτοῦ.

Τὴν ἐπαύριον, μετὰ νύκτα ἡ διήθησεν ἄπνοος, ἀλλὰ με πρόσωπον,
ἐφ' οὔ ἐξωγραφίζετο ἡθικῆ, τις ἱκανοποίησις ἡ Σοφία ἔλαθε κατά
μέρος τὸν κ. Μέρου και τῷ εἶπε:

Θετὲ μου, θὰ σοὶ ζητήσω μικρὰν τινα ἐκδούλευσιν. Θὰ κάμω μι-

εκδόσεως ειδοποιήσατέ μας, όπως αποστείλωμεν αυτό. — Καν Μ. Γ. Κωνσταντινούπολιν. Ἄφοῦ ἔχετε θυγατέρας χορευτρίδας, μὴ χορευτὴτε πλέον γυριστοὺς χορούς. Ἐἶναι γελοῖον νὰ χορεύη ἡ μήτηρ πολλάκις δὲ νὰ κἀθῆνται αἱ θυγατέρες. — Καν Δ. Φ. Σμύρνην Ἐἶναι ἐκτός τοῦ κύκλου μας. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ μικροῦ θυσιάσατε εἰς αὐτὸ τὰς ἐσπερίδας καὶ τοὺς χορούς. Ἐἴν ὁ σύζυγος σας, ὡς λέγετε, ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, τότε παραλάβετε κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας πλησίον σας γρατῆν τινα συγγενῆ ἢ τὴν μητέρα σας, ὅπως εἰς αὐτὰς καὶ οὐχὶ εἰς χεῖρας μισθωτῶν γυναικῶν ἀναθέητε τὴν τύχην τοῦ τέκνου σας. — Ἰον Δ. Δ. Ὁδησσόν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ κολακευτικωτάτην ἐπιστολήν. Γράφομεν. — Καν Ε. Σ. Βένχα. Ἐπιταγὴ ἐλήφθη· μυρίας εὐχαριστίας. — Καν Α. Κ. Κέρκυραν. Χρήματα ἐλήφθησαν. — Κον Α. Κ. Δ. Ἀδριανούπολιν Φύλλα ἀπεστάλησαν. Πᾶσα πολιτικὴ ἐφημερίς ἀπαγορεύεται. — Καν Μ. Μ. Θ. Κέρκυραν. Ἐπιστολὴ ὑμῶν ἐλήφθη. Ἀναμένομεν τὴν πραγματοποίησιν τῆς εὐγενοῦς ὑποσχέσεώς σας· εὐγνωμονοῦμεν δι' εὐμενεστάτας καὶ κολακευτικωτάτας κρίσεις. — Καν Αι. Α. Μαγγέστριαν Δημοσιευθήσεται. Καν Χ. Β. Σμύρνην. Ἡ ἐπιστολὴ σας δημοσιευθησομένη θὰ θυσιασθῆται τὰς συμπολίτιδας σας Κυρίας Ἐκθέσατε τὰς ἰδέας σας ταύτας μὲ ὕψος ἡπιώτερον. Καν Μ. Ν. Ράμλιον. Ἐάν ὁ συστηθεὶς Κύριος εἶναι πρόσωπον σεβάστων ἢ ἀνήκη εἰς ἀνωτέραν κοινωνικὴν θέσιν, τότε ἐκφράζεστε τὴν εὐχαρίστησίν σας διὰ τὴν γνωριμίαν του· ἐάν ὁμοῦς ὄχι, τότε χαιρετᾶτε εὐγενῶς καὶ ἀπέργασθε.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Πῶς προλαμβάνεται ἡ φθίσις καὶ αἱ λοιπαὶ ἀσθένειαι. Διὰ τῆς καθαριότητος τῶν ὀδόντων. — Ἐν τῇ ὠραιότερῃ καὶ ἀθηροτέρῃ στόματι, ὑπὸ τὰ λεπτότερα καὶ ροδινότερα χεῖλη, μεταξὺ τῶν κανονικωτέρων μαργαριτωδῶν ὀδόντων, γενῶνται, ζῶντι καὶ ἀναπτύσσονται μικρόβια, μικροὶ δηλ. σκώληκες δέκα ἑπτὰ εἰδῶν κατὰ τὴν ἐσχάτω, ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημικοῦ Vignar γενομένη ἀνακάλυψιν.

Ἐἶναι ἄληθῶς μικροὶ οἱ κάτοικοι οὗτοι τοῦ στόματος ἡμῶν, ἀφοῦ ὁ κ. Vignar ἠδυνήθη τὴν καλλονὴν 20 ἑκατομμυρίων τοιούτων εἰς ἓν δεκάγραμμον στοματικῶν ῥευστῶν. Ἄλλ' ἀνάγκη νὰ γνωρίζωμεν ὅτι οἱ ἐπικινδυνωδέστεροι τῶν ἐχθρῶν μας εἶναι οἱ μικρότεροι, διότι ὀλίγον προφυλαττόμεθα ἀπὸ αὐτοῦ. Γονιμοποιοῦσι δὲ οὗτοι: μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος — ἐάν ἰδίᾳ κοιμᾶσθε μὲ

ἀνοικτόν στόμα — ἀφίνοντες τὴν ἀπόρρητον ἐκείνην γέσιν, ἣν πᾶσι κάλλιστα γνωρίζομεν. Ἡ γέσις αὕτη μεταβάλλεται εἰς δυσώδη καὶ ἀποτρόπαιον ἀπιφοράν, ἐάν τὸ στόμα δὲν καθαρίζεται μετ' ἐπιμελείας καὶ συνηθῶς ἰδίᾳ πρὸ τοῦ ὕπνου.

Ἄλλοίμονον δὲ, ἐάν τὸ μιλτωδες τῶν ὀδόντων ἐπίχρισμα ἀσθενῶν δὲν προσταθῆται ἀρκούντως τὸν μαργαριτωδῆ τοῦ στόματος στολισμῶν. Οἱ ἀγνώμονες οὗτοι παρῆσαιτο εἰσβάλλουσιν ἐξ ἐφόδου εἰς τὸ ὑπὸ τὸ μιλτον στρώμα καὶ ἐντεῦθεν ἡ σηπεδῶν (καρὶ) ἢ καταλήγουσα καὶ θεραπευομένη πάντοτε διὰ τῆς οὐκίτης τοῦ ὀδοστοιτροῦ σμίλης.

Κατὰ τὰς τελευταίας δὲ ἀνακαλύψεις ἀπεδείχθη ὅτι ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι ἔχοντες τὴν ἀτυχίαν νὰ φιλοξενωθῶσιν ἐν τῇ στόματι τῶν ἐν ἐκ τῶν μικροβίων τούτων, ὀνομαζόμενον λατινιστὶ Βασιλλίς sprugenus septicus. Δυστυχῶς δὲν ἀρκεῖ νὰ γνωρίζη τις τὸ ὄνομα, ὅπως καταστρέψῃ τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἀγρίου τούτου παρῆσαιτο. οὐ μόνος καὶ θανάτιμος ἐχθρὸς εἶναι ἡ καθαριότης, ἡ ψύκτρα καὶ τὸ ὕδωρ. Ὁ Φραγγελλεῖς λέγει ὅτι ὁ σκώληξ οὗτος ἀναπτυσσόμενος διὰ τῆς ἀκαθαρσίας καὶ στοματικῆς ρυπαρότητος, εἶναι τὸ σπέρμα τῆς πνευμονικῆς φθίσεως, ἅμα τῇ ἐλαχίστῃ προσβολῇ κρουολογίματος.

Κατὰ τὰς τελευταίας δὲ ἐπὶ τῶν μικροβίων μελέτας τῆς ὑγιεινῆς τῆς Βιέννης ἐταιρίας ἀπεδείχθη ὅτι αἱ πλεῖστοι τῶν ἀσθενειῶν, ἰδίᾳ δὲ βρογχίτιδες καὶ λαρυγκίτιδες ἔχουσι τὴν ἀρχὴν τῶν εἰς τὰ μικρόβια τοῦ στόματος, ὧν τινὰ δι' ἐπιμελεμένης στοματικῆς διαίτης ἀντὶ βλάβης συντελοῦσιν εἰς εὐνολον τῶν τροφῶν πέψιν.

Μὴ λοιπὸν ἐλαμβάνωμεν τὴν καθαριότητα τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων ὡς πολυτέλειαν, ἀλλ' ὡς ἀνάγκην ἐπιβαλλομένην ἡμῖν ὡς καὶ ἡ ὑγιᾶς τροφῆ καὶ ἡ τοῦ καθαροῦ ἀέρος ἀναπνοή, ὧν ἡ εὐεργετικὴ ἐπίδρασις ἐξουδετεροῦται ἄνευ καθαρῶς διαιτωμένου στόματος, τοῦ ἀγῶγος τούτου τῶν ζωοπαρόχων τῇ ἀνθρωπίνῃ σάματι στοιχείων.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Ὁλλανδικὴ κρέμα. Ἐξ κοχλιάρια τῆς σούπας ζάχαριν λεπτὴν καὶ κροκινισμένην, ἕξ κοχλιάρια ὕδατος, ἕξ κοχλιάρια λευκοῦ οἴνου, ἕξ ὡὰ ὀλόκληρα καλοκτυπημένα, τὸ ὄξυ καὶ τὸν φλοιὸν ἑνὸς λεμονίου. Ἄς βράσωσιν ὅλα μαζῆ, ἀφοῦ ἀνακατωθῶσι καλῶς, καὶ θὰ ἔχητε τὴν ὀλλανδικὴν κρέμαν τὴν ὁποῖαν σερβίρετε κρύαν.

Συνταγὴ τῆς βασιλίσσης τῆς Ὁλλανδίας Ἐμμας. Π. Δ. Β.

κρὸν ταξείδιον, εἰς τὸ ὅποσον σὰς παρακαλῶ νὰ μὲ συνωδεύητε.

Ποῦ; ἠρώτησεν οὗτος.

Τὶ σὰς μέλει: θὰ κέμωμεν μίαν καλὴν πρᾶξιν. Τὴν ἐπαύριον ἡ Σοφία ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ βαρῶνος, χωρὶς οὐδεὶς, οὔτε αὐτὴ ἡ Αἰκατερίνα, νὰ γνωρίζῃ τὸν σκοπὸν τοῦ ταξείδιου τῆς.

Ἡ Σοφία ἐπισκέφθη μετὰ τὴν εἰς Παρισίους ἄφιξίν τῆς τὸν πατέρα τῆς Λουίζης, παρὰ τοῦ ὁποῖου ἐζήτησε τὴν χεῖρα αὐτῆς διὰ τὸν Μάξ, ὃν ὁ βαρῶνος ἐπροίκιζε δι' ἑατὸν χιλιάδων φράγκων. Ὁ πατὴρ λοιπὸν δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀποποίησίν του, πρὸ πάντων δὲ ν' ἀποποιήθῃ τι πρὸς τὴν γλυκεῖαν καὶ μελωδικὴν ἐκείνην φωνήν, ἣτις τόσον καλῶς ἐγνώριζε νὰ παρακαλῆ, ἵνα ἐξατραλίτῃ τὴν εὐτυχίαν τῶν φίλων τῆς.

Ἄλλ' ἠδύνατο ἄρα ὁ βαρῶνος νὰ διαθέσῃ τοιοῦτον ποσὸν χωρὶς νὰ καταστραφῇ. Ἄλλὰ καὶ ὁ Μάξ ἠδύνατο νὰ δεχθῆ χρήματα παρὰ ἄλλου τινὸς εἰμὴ παρὰ τοῦ βαρῶνου. Ἡ Σοφία λοιπὸν ἔδιδεν ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ κ. Θεόδωρου τὸ ποσὸν τοῦτο πρὸς τὸν θεὸν τῆς. Μήπως ὁ κ. Θεόδωρος δὲν εἶχε γράψῃ πρὸς τὴν Σοφίαν: «Ἐπειδὴ ἐγεννήθη ἐν τῇ κόσμῳ, ἵνα πράττῃ τὸ καλόν, σοὶ χάριζω ἅπαν τὴν περιουσίαν μου πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ εὐγενοῦς τοῦτου προορισμοῦ σου.

Δὲν ἔπραττε λοιπὸν ἀγαθοεργίαν ἐξασφαλίζουσα τὴν εὐτυχίαν τοῦ εὐγενοῦς Μάξ, πρὸς τὸν ὅποιον ἄλλως τε ἐθυσίαζεν ἴσως αἰσθητάματα, ἅτινα κατ' οὐδένα λόγον ἠδύνατο νὰ συγκριθῶσι μὲ οἷον δῆποτε χρηματικὸν ποσόν;

Ὁ βαρῶνος ἐνυμφεῖθαι τὴν Αἰκατερίναν καὶ ἐξηκολούθει ζῶν ἐν τῇ μικρῇ ἐξοικίῳ οἰκίῳ ἔνθα εἶχε γνωρίσει αὐτήν.

Ὁ Μάξ ἐνυμφεῖθαι τὴν Λουίζαν καὶ ἐξῆ εὐτυχῆς ἐν Παρισίοις ἐν κύκλῳ φιλολόγων οὓς ἐδέχετο καὶ ἐφιλοξένοι ἐν τῇ καλλιτεχνικῇ αἰθουσῇ του, ἣτις διεκρίνετο μετὰ τῶν αἰθουσῶν τῆς ἐποχῆς του.

Ἡ Σοφία ἠθέλησε νὰ κατοικήσῃ μετὰ τῆς μητρὸς τῆς εἰς τὸν μικρὸν ἐκεῖνον οἰκίον, ἔνθα ἐγνωρίσαμεν αὐτήν.

Ἡ εὐτυχία λοιπὸν ἐχώρισεν ἐκείνους, οὓς ἡ δυστυχία εἶχε συνδέσει. Ἄλλ' ἀδιάφορον ἡ Σοφία ἐξετέλεσε τὸν προορισμὸν τῆς. Κατέστησεν εὐτυχεῖς, ὅσους ἐγνώρισε δυστυχεῖς καὶ ἀπογοητευμένους. Ἡ θάνατο ἐνδόμυχον τὴν εὐχαρίστησιν, διὰ τὴν μεγάλην ἐκείνην ἠθικὴν δύναμιν δι' ἧς ὑπέστη θυσίαν ἢ πάντες ἠγνόουν, τὴν ἀνωτέραν πασῶν τῶν θυσιῶν, δι' ἧς τέσσαρες εὐεργετηθεῖσαι ὑπάρξεις ἠὺγνωμόνου καὶ ἠλόγου αὐτήν. Διότι οὐδεὶς ἀληθῶς ἔμαθε τὸ μόνον μυστικὸν ἐκεῖνο, ὅπερ τόσῳ καλῶς ἡ μεγάλη τῆς Σοφίας ψυχὴ ἔκρυπτε.

Ἐπιστρέψας ὁ βαρῶνος τοῦ μετὰ τῆς Σοφίας ταξείδιου του, καθ' ὃ οὐδὲν ἔμάντευσε τὰ τὴν ψυχὴν τῆς Σοφίας κατακλύζοντα αἰσθητάματα, ἔλεγε πρὸς τὴν κ. Ἐαρῶς, διηγούμενος αὐτῇ τὰ διατρέξαντα: «Ἡπατήθημεν, Κυρία μου, ἡ Σοφία δὲν ἠγάπα τὸν Μάξ, καὶ ἰδοὺ ἡ ἀποδείξις. Ὅχι, ἡ Σοφία δὲν ἀνήκει εἰς τὸν ψευδοκοσμὸν μας αὐτόν. Τὰ ἀνθρώπινα πάθη δὲν ἀνέρχονται ἴσως μέχρις αὐτῆς.

Ἴσως ὁ κ. Μέρϋ εἶχε δίκαιον. Ἐκεῖνο τὸ ὅποσον δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν εἶναι ὅτι ἡ Σοφία καταπραίνουσα καὶ θεραπεύουσα τὰς θλίψεις τῶν ἄλλων, ἀπέκτησε τὴν συνήθειαν, τὸ πάθος, ἐάν θέλησῃ τῆς εὐεργεσίας ἢ ἀδυνατοῦσα νὰ ἐξατκήσῃ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀπομακρυνομένη ἐκείνῳ οἰκίῳ τῆς, ἠδύναται νὰ ἀνακτήσῃ τὸν ἤρεμον βίον, ὃν πρὸ τοῦ γάμου τῆς διῆγεν ἐν αὐτῇ.

(Ἀκολουθεῖ).